

ISSN 2446-0397

UNIMA-nyt

UNIMA Danmark

Juli 2017

Indhold

Opslagstavlen

- 3 Formanden
- 4 Editorial summary
- 5 UNIMA Danmark generalforsamling
- 6 Sommerseminar: Sensorisk teater v. Betina Birkjær
- 8 'En snak' Jytte Abildstrøm & Hans Harvich-Madsen
- 9 Interview med Martin Rasmussen

Artikel

- 10 Rejsebrev fra Skotland af Jette Varn
- 13 og lidt om Storm P. museet KBr

Dukker i Danmark

- 14 Kroppen Bådteatrets egenproduktion
- 16 Andersen på flere måder:
 - Gerdas rejse Reumert pris til Teater Refleksion
 - Den Grimme Ælling Teatret Lampe
 - Nattergalen Hanne Krebs og Birte Zander
- 18 Lydmåleren Marionnet Teatret i Kongens Have

Dukker i pædagogik og terapi

- 20 'Fortælleteater, kreativt fortælleteater med børn'
En anmeldelse Mette E. Jensen

Teknikaliteter

- 21 Hun og han - Om skyggedukkerne

Omkring bestyrelsen

- 22 Formandens årsberetning.
- 24 Lidt fra danske UNIMA kommissionsmedlemmer.
og lidt om årsregnskab og arbejdsprogram.
- 25 Rapporter fra arbejdsgrupper/opgaver

Formanden:

Hans Hartwich har i de fleste af de sidste 15 numre af UNIMA-nyt benyttet dette felt til at fortælle, kommentere, opfordre og formane.

Men denne gang er der ikke kommet noget fra hans hånd til denne plads.

Måske føler han det ikke ville være rigtigt for en afgangende formand:

Lad dog de nye komme til.

Til gengæld er hans sidste årsrapport fyldt med historiske og personlige erfaringer.

Tak for det.

Hans har – sammen med Külli –

tilbragt den sidste måneds tid i Tyskland hos vennerne i Northeim, det tyske UNIMA center,

hvor de vist nok har spillet deres seneste estiske stykke og arbejdet med på en ny Teater der Nacht forestilling sammen med Neville Tranters.

Det høre vi forhåbentlig mere om.

Desværre har Hans være plaget af helbredsproblemer, men forhåbentlig går det bedre.

I hvert fald har han meldt sin ankomst her i Roskilde til UNIMA generalforsamlingen med videre.

Bagefter tager han tilbage til Tyskland igen

KBr

Editorial Summary

June, midsummer, and the wild flower 'Katost', – *Mava silvestris*, or in English: Common mallow – is blooming in my wife's garden.

As in the May 2017 issue of UNIMA-nyt shadow puppets take care of the page numbers, p.21.

The present issue is mainly dedicated to the upcoming general assembly for UNIA-Denmark.

The assembly takes place at Friday August 11th at the Theater in the Blue House, Roskilde, p. 5. The present chairman of UNIMA-Denmark, Hans Hartvich-Madsen is withdrawing but continues in the board as Danish member to the UNIMA congress. The new chairman will probably be Martin Rasmussen. Hopefully, a representative number of UNIMA Denmark members will join the meeting.

As it is tradition, the elections are followed the next day by a summer workshop, this year with the topic: 'Sensorial theatre'. It will be conducted by Betina Birkjær, p. 7.

And then something quite special: On Sunday August 13th at 19³⁰ to 21³⁰ Jytte Abildstrøm, well known actress and previous leader of 'Riddersalen' (a versatile theater using puppets as well as players) and Hans Hartvich-Madsen are taking us down memory lane in a 'Talk' about their joint experiences from fifteen years as coworkers, nearly fifty years ago at Riddersalen, p.8.

Martin Rasmussen has been member of the UNIMA Denmark board for some years, but for those that do not know him, there is an interview with some details, p. 9.

A former chairman for UNIMA-Denmark, Jette Varn, has been on visit to Scotland and sends us a 'Travel letter' recommending: *The Scottish Mask and Puppet Centre* and *Sharmanka Kinetic Theatre* both situated in Glasgow, pp 10-12.

A large figure of Sharmanka type has been given by the sculptor to The *Storm P. Museum* in Copenhagen – probably in appreciation of a joint fascination of fanciful machinery. I recommend a visit to this museum, which besides Storm P also takes care of Danish comic book artists in general, p.13.

The most important puppet performance recently seen in Denmark is probably '*The body*' played by *The Boat Theater* situated in Nyhavn, Copenhagen: It continues the group's experimental work with soft plastic foam puppets handled by acrobatic puppet players, pp. 14-15.

The theatre *Refleksion* in Aarhus got a Reumert award for best scenography for their H.C.Andersen theatre installation '*Gerda's quest*' for children and young persons, p.16. Andersen is also popular with other puppet players, p.17.

After their 50 years anniversary last year the second play in this year's summer season at The Marionette Theater in Kongens Have is a charming piece for children build over the life and music of the French composer Eric Satie pp.18-19.

On p. 20 there is a review of a Danish book about *use of puppets in creative language education for children*, followed on p.21 by some technical remarks on the shadow puppets taking care of side numbers in this issue of UNIMA-nyt.

From page 22 to 26 follow background materials for the meeting of UNIMA Denmark general assembly mentioned above, such as: The chairman's annual report, remarks from Danish members of UNIMA Commissions, and on economy and workplans for UNIMA Denmark, and reports from various working groups.

Knud Brodersen

HUSK: UNIMA generalforsamling - 2017

samt sommerseminar

Fredag den 11. og lørdag den 12. august
i Teatret i det Blå Hus
Bredgade 9
4000 Roskilde

Og et særligt bonus søndag d. 13. august.

Program for generalforsamlingsdagen:

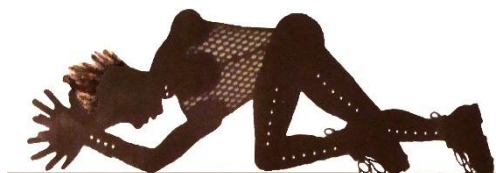
Fredag den 11. august

ca. kl. 16.00 - 18.30	Sammenkomst før GF
kl. 18.30 – 19.45	'Stående' middag i Teatret i det Blå Hus.
kl. 20:00 –	Start på Generalforsamlingen i "Teatret i det Blå Hus".

Dagsorden for generalforsamlingen:

1. Valg af dirigent og referent.
2. Formandens årsberetning.
3. Rådsmedlemmernes årsberetning.
4. Årsberetning fra diverse udvalg.
5. Godkendelse af regnskab.
6. Indkomne forslag
7. Arbejdsprogram.
8. Fastsættelse af kontingent og godkendelse af budget.
9. Valg af bestyrelse:
 - A: Formand Hans Hartvich-Madsen blev i 2015 valgt for en 2 års periode indtil denne generalforsamling. Hans Hartvich-Madsen genopstiller ikke som formand. Bestyrelsen foreslår Martin Rasmussen som ny formand.
 - B: Martin Rasmussen og Hans Hartvich-Madsen blev i 2015 valgt som rådsmedlemmer for kongresperioden (2015 – 2019).
Som kongresmedlemmer er de dermed medlemmer af bestyrelsen indtil 2019.
 - C: Sune Aske Jørgensen og Rikke Ellegård Hansen blev valgt for en 2 års periode i 2016 og er først på valg i 2018.
 - D: Mette Elimar Jensen og Knud Brodersen blev valgt i 2015 for en 2 års periode og er på valg i år. Mette ønsker ikke at genopstille, Knud genopstiller til bestyrelsen for en 1 årig periode og som redaktør noget af tiden.
Er der andre der stiller op for en 1 eller 2 årig periode?
- Valg af revisor.
Karen Marie Demuth genopstiller ?
10. Valg af suppleanter (ét år). Jette Klit ?
Eventuelt.

Ca. Kl. 22:30 Samvær.

På anden dagen:

Sommerseminar: 'Sensorisk teater'.

Lørdag den 12. august

Kl. 09:00-10:00	Morgenmad.
Kl. 10:00-12:00	Sensorisk teater-workshop ved Betina Birkjær.
Kl. 12:00-13:00	Frokost.
Kl. 13:00-16:00	Workshop fortsætter.
Kl. 16:00	Kaffe

Pris for seminaret:

(Middagen før Generalforsamlingen er et bidrag fra Teatret i det Blå Hus.)

UNIMA-medlemmer der deltager i generalforsamlingen fredag d. 11. september: gratis

UNIMA-medlemmer der ikke deltager i generalforsamlingen: 200 kr.

Ikke medlemmer af UNIMA: 300 kr.

Tilmelding:

Tilmelding foretages ved henvendelse og betaling til Sune Aske Jørgensen på UNIMAs hjemmeside. Man skal ikke nødvendigvis tilmelde sig for at deltage i Generalforsamlingen, men vi vil gerne have et overblik over hvor mange der kommer på grund af rummets størrelse og bespisningen.

Overnatning:

Deltagere, der vil overnatte i Roskilde, anbefales snarest at bestille plads f.eks. på Roskilde Vandrehjem, Vindeboderne 7, Roskilde havn, tlf. 4635 2184, roskilde@danhostel.dk

P-pladser:

Der er tidsbegrænsede P-pladser i nærheden af "Teatret i det Blå Hus".
P-pladser uden tidsbegrænsning er lidt længere væk, men de findes.

Ansvarlige:

Undertegnede er ansvarlig for generalforsamlingen og Sune Aske Jørgensen for seminaret.
Knud Brodersen er vores vært i Teatret i Det Blå Hus.

Med venlig hilsen

Hans Hartvich-Madsen

Formand for UNIMA Danmark

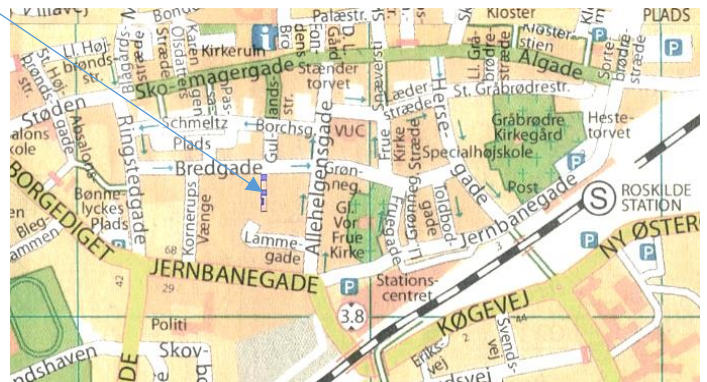
Teatret i det Blå Hus

har holdt til i Bredgade 9, Roskilde siden 1984 hvor vi har spillet dukketeater for børn og voksne. Tekst, dukker, scenografi og musik er af egen tilvirkning. Dukkerne (ca. 300 stk.) er udstillet i kælderen under det Blå Hus og kan ses efter aftale.

Tlf: 4635 3294 www.teaterblaahus.dk

Fra 2014 har teatret fungeret som dansk UNIMA center og som redaktion for UNIMA-nyt.

Fra februar 2015 har teatret også fungeret som hjemsted for foreningen RDFC: Roskilde Dukke og Figurteater Center
www.rdfc.dk

Det ligger !0 minutters gang fra stationen

Om UNIMAs sommerseminar ved **Betina Birkjær**

i

Teatret i det Blå Hus, Bredgade 9, Roskilde
lørdag d. 12 august kl. 10 til 16

Sensorisk teater

Animation i det fri.

En 1-dags workshop som - hvis vejret tillader det - vil foregå udendørs.

"Her vil vi arbejde med at animere rum - først med lukkede øjne, så miniature-rum og til sidst animation i stort format. Vores materiale vil være enkle materialer, som jeg medbringer, hvad vi kan finde i naturen og vores kroppe. Metoden vil være fra det sensoriske teater, hvor leg, poesi og nysgerrighed er i højsædet".

Betina Birkjær har siden 2005 været en del af teatertruppen Teatro de Los Sentidos.

Betina er desuden den ene af grundlæggerne af kunstnerduoen Luna Park Scenekunst.

Hun har siden 2009 givet workshops i både ind- og udland i de sensoriske principper.

Betina Birkjær

Scenekunstner & forfatter

+45 20 67 38 29

www.betinabirkjaer.dk

Besøg på Betinas hjemmeside anbefales.
Knud Brodersen

Og på tredje dag

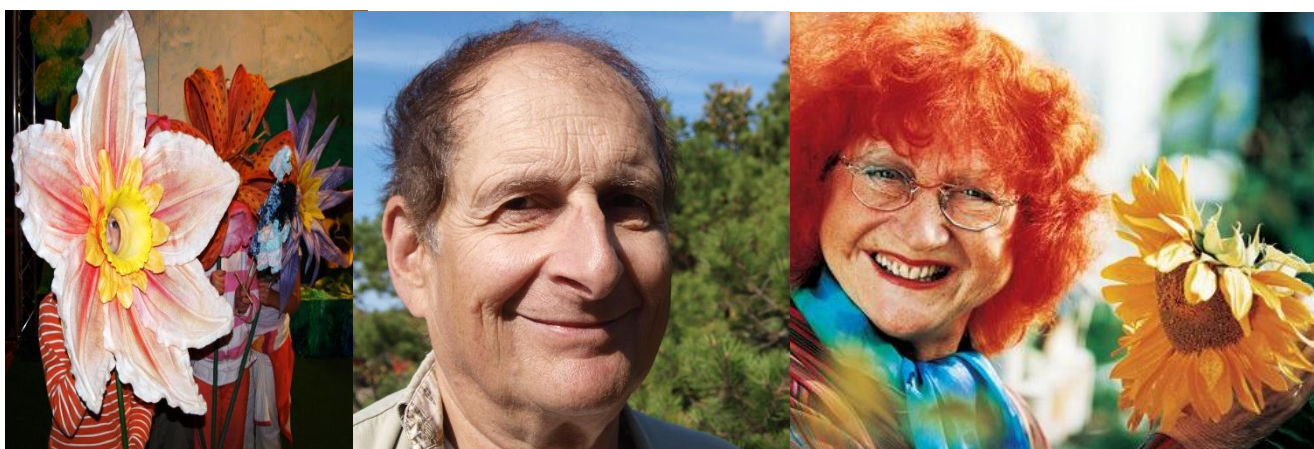
Som et ganske særligt bonus:

Jytte Abildstrøm, Riddersalens mangeårige leder, har siden 2001 boet på Munksøgård (nær RUC) i Roskilde.

Hans Hartvich-Madsen, teaterleder, underviser og nu efter mange år UNIMA Danmarks afgående formand, har de seneste 3-4 år haft adresse i Teatret i det Blå Hus i Roskilde hvor han opholder sig, når han er i Danmark.

De to dukketeaterentusiaster og Roskildetilflyttere traf hinanden for mange år siden og kom til at arbejde sammen på Riddersalen. Det bliver til:

En snak mellem Jytte Abildstrøm og Hans Hartvich-Madsen

Det foregår i *Teatret i det Blå Hus*, Bredgade 9, 4000 Roskilde

Seancen varer 2 timer og finder sted

Søndag den 13. august kl. 19:30

Billetter kan bestilles via www.UNIMA.dk

og på Roskilde Dukke- & Figurteater Centers hjemmeside www.RDFC.dk

De koster 100 kr. pr. stk.

Det Blå Hus kan kun rumme 50 publikummer ad gangen, så det bliver en lille tæt kreds.

Jytte og Hans mødte hinanden første gang for lidt over 50 år siden på Comediehuset i forbindelse med forestillingen '*Elverstøj*' og 5 år senere blev Hans ansat af Jytte for 14 dage i et teknikerjob på Riddersalen og det varede så 15 år før han stoppede.

De fleste kender Jyttes Abildstrøms Teater og hendes dynamiske ledelse af Riddersalen. Så det vil vi ikke kunne undgå at tale om.

Venligst Hans Hartvich-Madsen

Alle er velkomne – billetbestilling efter først til mølle princippet.

Interview med Martin

Ved et fortovsbord i Reventlowsgade uden for Jernbanecaféen og med udsigt til vest facaden på Hovedbanegårdens sidder jeg d. 13. juni sammen med Martin Kragballe Appelkvist Rasmussen, der er UNIMA Danmarks nuværende næstformand og – om Generalforsamlingen vil – foreningens kommende formand.

Formålet er at lave et interview som forbereder UNIMAs medlemmer på hvad Martin er for en fisk og hvad vi måske kan vente os i fremtidens UNIMA Danmark. Om fisk og andet maritimt se nedenfor.

Nu er der jo en del af jer som kender Martin i forvejen, men her er måske nogle nye detaljer:

Martin er født i 1984 i Søborg på Københavns vestegn. Han er søn af en kontorarbejder og en buschauffør, og han har en yngre bror, Lasse Kragballe Rasmussen.

Efter endt skolegang har Martin taget sin pædagoguddannelse på professionshøjskolen UCC campus Carlsberg, afsluttet i år med opgaven: *'Dukketeater som metode til æstetisk dannelse'*.

De sidste 11 år har han arbejdet som pædagog i en børneinstitution på Enghave plads.

Han er gift med Charlotte Appelkvist Rasmussen (også pædagog), de bor i Vanløse, og har pt. ingen børn (ud over alle dem de passer for andre).

Martin har administrativ erfaring bl.a. fra nogle år som leder af den åbne scene 'Teaterhuset' i Huset i Magstræde, hvor han bl.a. skaffede UNIMA mulighed for at eksperimentere med at genoptage ideen med en dukkespilskabaret for voksne: 'Puppet Slam' (se UNIMA nyt August og december 2014).

I forlængelse heraf arbejdede Martin med at få UNIMA Danmark optaget i DATS og omvendt, så de to foreninger nu er gensidige medlemmer. Vi kan således deltage i hinandens kurser og DATS har i hvert fald i et tilfælde ydet støtte til en UNIMA rejse.

Martin, Charlotte og broren Lasse er alle tre knyttet til Frederiksberg teater, de to første som instruktører og Lasse som produktionsleder. Frederiksberg teater er et foreningsdrevet amatørteater for børn, unge og voksne. Det er støttet af kommunen. Adressen er Finsensvej 139, Frederiksberg, nær Flintholm station på S-banen. www.frederiksbergteater.dk Martin forestiller sig at UNIMA centret evt. kan finde plads der.

Martin er ikke formelt uddannet som dukkespiller/ -mager, men han bruger dukker i sit pædagogiske arbejde. Han har en del praktisk erfaring med at spille og producere almindeligt teater. Og så kan han huske tekster, synge og tale både højt og tydeligt.

Han har skrevet, instrueret og spillet med i sin egen forestilling: *'Krøniker fra havet'*, en serie historier der skildrer livet på de stormomsuste have, med ham selv som kaptajn, en guitarspillende fyrbøder, mågen Knud Anker, og adskillige dukker af egen tilvirkning. Forestillingen har været vist i DATS sammenhæng, og fik en fin anmeldelse i DATS årsskriftet for 2015. Jeg så den på Frederiksberg teater sammen med min søn Esben, som kunne lide forestillingen.

Martin har også nye teaterprojekter på vej: bl.a. et bidrag til 'Instant Luther maraton': et kirkespil (i anledning af . . .) hvor fire teatre hver belyser 5 af Luthers teser fra Wittenberg.

Martin er glad for skibe, for livet til søs, for alt hvad der er maritimt, inklusive marinehjemmevernet og -redningstjenesten. Så Martin er da vist en sammensat fisk – og det er jo godt –

Martin kom ind i UNIMA Danmarks bestyrelse i 2011 og blev næstformand i 2012.

Rejsebrev fra Skotland

Kære dukketeaterkolleger

En nær veninde af mig, Grete Henriksen, som til daglig er med til at drive modelteatret på Sct. Joseph Aktivitetscenter og jeg er netop vendt hjem efter en oplevelsesrig 14 dages tur i Skotland.

Udover 5 fantastiske dage på *Findhorn*, et dybt inspirerende spirituelt og økologisk samfund i Nord-skotland, tog og bustur rundt i højlandet, et par turistdage i Edinburgh var vi i Glasgow, hvor vi fokuserede på 2 teaterbesøg, og det er dem I skal høre om.

The Scottish Mask and Puppet Centre huser under samme tag: museum, teater, workshop, alt under ledelse af *Malcolm Knight* og *Sarah Lee*.

Grant Mason står for special effects og centrets eksperimentelle lyd- og filmstudie.

Malcolm viste os rundt i den brogede eventyrverden. For mig var det en særlig oplevelse at Malcolm kendte min afdøde partner, Herbert Semey. De havde begge været elever af den italienske maskemager Donato Sarturi. Vi fik også en snak om John Blundell, som jeg mødte på min studierejse i 1969, da han satte *The sleeping Princess* op på Canon Hill. Undervejs interviewede jeg Malcolm, og her kommer en række spørgsmål og svar.

JV: Når du underviser i dukkeføring, bruger du så parallelle teknikker som i mime, for eks: bevægelse – tok – bevægelse.

MK: I høj grad. Det er 2 beslægtede kunstarter.

Dukkens bevægelser afspejler dens tanker.

Dukken ser en genstand og publikum skal nå at opfatte, at dukken er interesseret i genstanden. Derfor pausen – eller "le toc" som mimikeren kalder det – og så igen en bevægelse.

Malcolm svar blev uddybet af en præsentation af en enkelt udformet marionet.

JV: I 70'erne og i 80'erne afprøvede mange af os objektteatrets og det abstrakte teaters muligheder. I samtidskunst ser man undertiden, at det figurative maleri synes at være på vej ind igen. Gør noget lignende sig gældende i figur- og dukketeatrets verden?

MK: Det figurative har aldrig været væk i dukketeatrets univers. Dukketeatrets væsen er evnen til at udtrykke noget menneskeligt. ... at skabe illusionen om liv. Moderetninger kan komme og gå. Man kan lade sig inspirere af alle kunstarter; men det vidunderlige i dukketeatrets og tegnefilmens verden er vores frihed til at arbejde med alle mulige forskellige udtryksformer. Opgaven er at kunne fængsle et publikum fra 5 til 100årige, uanset deres forskellige smag og baggrund. Som dukkefører kan man trylle glæden ved livet frem med en simpel træpind, men du kan også sætte store spektakulære shows op.

JV: Du spænder vidt som maskemager.

MK: Jeg arbejder med 4 forskellige kategorier: Commedia dell'arte masker, No masken, de græske og romerske masker og afrikanske dansemasker.

JV: Maske hedder jo persona på græsk. Oversat: Det som lyden trænger igennem. Altså en forstærker. Hvad er din kommentar til det?

MK: Jeg er helt enig. Fælles for masken og dukken er, at du kan bruge det groteske som et udtryk for humor og vid. Du har med masken og dukken frihed til at forstærke udtrykket i drama og tragedien. Der ligger er kæmpe dramatisk materiale i folkekunst, sagn og eventyr.

JV: Jeg forstår, I har planer om at udvide centret?

MK: Ja, centret var oprindeligt et vaskeri. Jeg havde £40, da jeg startede mit livsværk. Vi vil gerne have plads til at udvide vores samling, også med nogle af de figurer og dekorationer, som heldig-vis blev reddet, da Battersea Arts Centre i London brændte. Der er en fantastisk samling af model-teatre, som vi gerne vil kunne vise. Vi vil også gerne kunne udvide Grant Masons værksted.

JV: Det kræver nok lidt mere end £40.-

MK: Jeg har tænkt mig at spørge Harry Potters mor, J.K. Rowling.

JV: Det lyder oplagt. Vi ønsker dig og Sarah god vind med projektet.

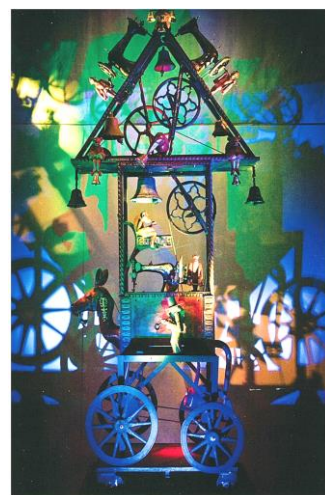
Sharmanka Kinetic Theatre

Line Palle Jørgensen, som er uddannet hos Malcolm, skrev at vi naturligvis skulle besøge hendes gamle skole; men når vi var i Glasgow, var Sharmanka kinetiske teater et must.

Og det var det !

Vi trådte ind i en magisk legetøjsbutik – en verden af figurer og sælsom scenografi. Udskårne træfigurer: klovne, narre, aber, lirekasse-mænd, døden med sin le, den fangne russiske bjørn - sad og stod på skulpturer bygget op af gamle hjul, elementer fra en Singer symaskine, en gammel lanterne, klokker, udtjente husholdningsmaskiner, levn fra industrien . .

Ja, se selv billederne.

Tatyana, Sergei, Eduard
underlig gribende lydverden og en lyssætning som skaber et skyggeteatreshow bag de bevægelige figurer - trekløverets enestående kosmiske univers.

Figurer og skulpturer er skabt af den russiske billedkunstner *Eduard Bersudsky*, mange af dem mens han stadig boede i det daværende Leningrad. Han blev opdaget af teaterinstruktøren *Tatyana Jakovskya* som siden har været teatrets faste instruktør.

Tatyanas søn, lyd og lysmanden *Sergei Jakovsky* fuldender - med sin bizarre og

Når forestillingen starter inviteres publikum – højst 30 personer, udstyret med hver vores lille teaterkikkert – på en rundtur i det kinetiske teater. Til lyden af en spøgelsesagtig musik føres vi igennem menneskets rejse fra fødsel til død.

Sort humor, smerte, udholdenhed, muntert klovneoptog, Kafkas torturkammer, narreskibet, den pukkelryggede, pietaen med den nedtagne korsfæstede . . .

et show så anderledes, så ubeskriveligt – det skal opleves.

Jeg fik en video af Tatyana, som jeg håber vi kan se ved en eller anden UNIMA forsamling.

Indtil da kan man gå en tur på Storm P museet, hvortil Eduard har skænket en figur som hyldest til Storm P.

Jette Varn

Præstelængen 5 1.tv 2400 Købh. NW

www.fontana-books.com
www.foreningen-kulturnet

Tak til *Jette Varn* (formand for UNIMA Danmark 1995-99)

for at gøre UNIMA medlemmerne opmærksom på disse to steder
såfremt nogen skulle komme på besøg i Skotland.

Her er adresserne

og ellers kan man jo altid se på deres hjemmesider:

Scottish Mask and Puppet Centre: 8-10 Balcarres Avenue Kelvindale Glasgow G12 0QF

www.maskandpuppet.co.uk

Sharmanka Kinetic Theatre: Trongate 103 Glasgow G1 5HD

www.sharmanka.com

Det kan tilføjes at Hans Hartvich hjembragte et flot 64 sideres katalog om Sharmanka Kinetic Theatre da han var til festival i Edinburgh i februar 2015, se UNIMA-nyt april 2015. Om han også nåede til Glasgow på denne rejse, skal jeg ikke kunne sige. Kataloget kan ses i UNIMA centrets arkiv her i Roskilde.

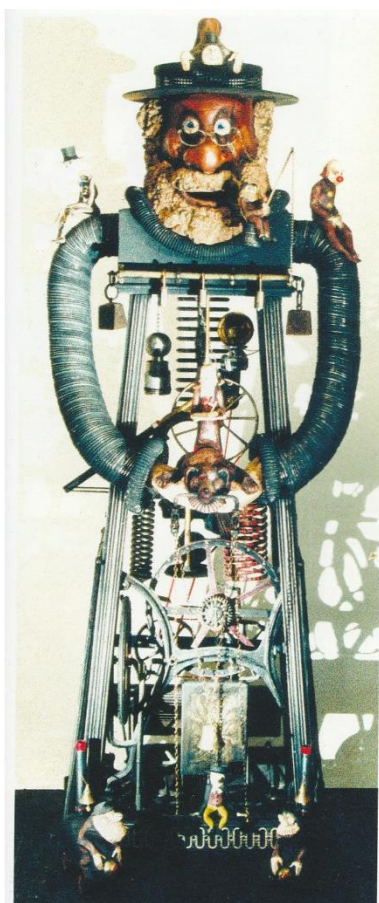
Og jeg har været på Storm P. Museet og hilst på figuren 'Homage of Storm P' og på nummermanden fra den første danske tegneserie: 'De tre små mænd og nummermanden' (1913). Museet laver også - i samarbejde med Dansk Tegneserieråd - udstillinger om andre danske tegnere (pt. en om Flemming Quist Møller) og samler dokumentation om tegneserieområdet.

Museet ligger på Frederiksberg Runddel ved indgangen til Frederiksberg Have (~200 m fra Riddersalen). På deres udmærkede hjemmeside www.stormp.dk kan man under 'Humor og Satire' læse 'Et øje på hver finger', en tekst af Ivar Gjørup jeg fortsat glæder mig over.

Knud Brodersen

På side 12 er jeg altså
nummerdame !

**HOMAGE OF
STORM P.**

Storm P. Museum, Copenhagen, 1997

Men på denne side er jeg altså
nummermand

13

Dukker i Danmark

Kroppen En visuel rejse igennem kroppen

Bådteatrets egenproduktion

26. Maj – 20. Juni 2017

Varighed: ca. 65 minutter

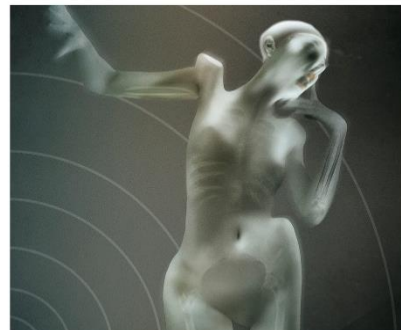
Instruktør: Rolf Heim

Medvirkende:

Henriette Aarup, Pernille Nedergaard Haugesen, Tora Balslev Jespersen

Dukker og scenografi: Kristian Knudsen

Lys: Raphael Solholm Lyd: Erik Christoffersen Foto: Miklos Szabo

Efter et noget køligt forår var det endeligt blevet smukt forsommervejr, og den 26. maj kl. 8 om aftenen havde Bådteateret premiere på deres nye forestilling: *'Kroppen'*. Henvend hundrede voksne mennesker havde begivet sig fra sollyset ned i 'Bådens' mørke bug for at se hvad Rolf Heim, de tre dansere og ikke mindst dukkerne denne gang var kommet op med af voksenteater.

Dukkerne er af en type, der blev udviklet af dukkemager Rolf Søborg Hansen til brug i *'Testamentet'* (fra biblens ældste dele) der spillede på Båden i 2014 (UNIMA-nyt Aug. 2014 p. 14-15). Det er en slags halvdukke eller løse dele af dukker (ansigter, hoveder, arme, ben . .) der kan kombineres med hinanden eller med spillernes/dansernes arme, ben eller kroppe. På sin vis er det mere maske- end dukketeater. Denne gang er det Kristian Knudsen der har fremstillet dukkerne ud fra skumgummi undertiden overtrukket med en gummimembran. De er smidige og fleksible, som nødvendigvis er ved den anvendte dukkeførings-teknik, men personlig er jeg ikke glad for materialet især ikke når det bliver meget indvoldsagtigt.

Forestillingens tema *'Kroppen'* indbyder til eller er blevet drejet i retning af det satirisk makabre

- nogle tilskuere kvitte-rede ved at grine nervøst
- men hvor blev skønheden af?

Den er her vel primært repræsenteret ved de tre dansere/akrobater/dukke-spillere.

De er meget dygtige og leverer egne arme, ben og kroppe til sindrige anatomiske kombinationer, en, to eller tre sammen og kombineret med dukkedelene.

På nær enkelte scener holder de sig i baggrunden (hvad der jo er god tradition blandt dukkespillere). Desuden var der temmelig mørkt, men det lys var blev effektivt udnyttet til at modellere de sære skabninger.

Begyndelsen af forestillingen er bygget op som en lang række episoder, startende med fødsel og opvækst af (et) spædbarn og dets legende forhold til moderen. Episoderne og tableauerne glider over i hinanden, ofte ved at en spiller/danser trækker sig ud og bliver erstattet med en anden som bringer nye dukkefragmenter og bevægelsesmuligheder ind i legen.

Længere soloer forekommer: Jeg husker især en hvor spillerens ene arm er forvandlet til en slangelignende figur. Meningen er ikke klar, måske noget seksuelt?

Barnet bliver voksent og gør bekendtskaber af forskellig art. I en episode puster danseren røg i hovedet på en mandlig dukke som mest består af et sygeligt udseende hjerte. Han hoster fælt –

I en anden episode er vi i et yoga/fitness center hvor to masker mobber en tredje som ikke er så skarp til at indtage sære yogastillinger. Det mest mærkværdige er at maskerne taler: De viser sig at være personer fra Bådteatrets forestilling *'Arne går under'* (se UNIMA-nyt Maj 2016 p 18-20) som har forvildet sig over i *'Kroppen'*. En overraskende og lidt besynderlig idé.

Slutningen af forestillingen er en lang sammenhængende sekvens som foregår i en slags vindtunnel af nylonstof belyst med rødt og senere grønt lys. Stoffet bølger og blaffer og fylder hele bådens scenerum. En dukke kommer frem på overfladen og holder sig der et stykke tid. Så suges den tilbage ind i boblens indre. Måske drukner den. En anmelder har set det som en fødselsscene.

Så åbner tunnelen sig ud mod publikum og lyset skifter til grønt.

Inden i tunnelen går en af spillerne forklædt som døden langsomt frem mod publikum. Hun holder en papkasse. Et fosterlignende væsen sænkes ned fra oven, ned i kassen. Døden stiller kassen på gulvet, tager en skeletlignende dukke op af kassen, lægger den på armen og forsvinder ud med den.

Publikum klapper.

Dette er gengivet som jeg husker det efter kun at have set forestillingen en enkelt gang, og jeg vil ikke lægge for megen mytologi, teologi eller anden -logi ind i den.

Jeg vil tro at folkene på båden primært har interesseret sig for at få afprøve nogle flere af de mange muligheder som kombinationen af deres særlige akrobatiske spillere og dukketyper måtte indebære. Jeg synes det er al ære værd og håber at de vil fortsætte deres eksperimentelle tilgang til dukkernes verden.

Lyssætningen var fin og scenografien især i slutscenen fremragende. Musikken har jeg ingen mening om, ud over det ikke lige var min stil.

Og så havde jeg i øvrig en dejlig tur i sommeraftenen fra Bådteatret i Nyhavn langs Københavns havn hen til Hovedbanegården, hvorfra statsbanerne gerne kørte mig hjem igen.

Knud Brodersen

Andersen på flere måder:

Gerdas rejse

En teaterinstallationen med inspiration fra H.C. Andersens eventyr Snedronningen.

Der var premiere på **Teater Refleksion**, Frederiksgade 72B, Aarhus, i november 2016.

Koncept og scenografi :

Mariann Aagaard
i samarbejde med
Paolo Cardono, Christophe
Loiseau, Olive Guillemain
og en lang række praktiske
medarbejdere.

Det er en forestilling uden ord
og uden optrædende,
(undtagen måske publikum:
børn over 7 år og voksne)
der i grupper på 7 vandrer
gennem en labyrint af rum,
hvor scenografien, lys og
videoprojektioner genskaber
stemninger fra Gerdas lange
rejse for at finde sin tabte ven Kaj.

Foto: Christophe Loiseau

"Sammen fornemmer vi rejsen fra varme sommerenge, gennem tætte skove med spor af dyr, til isgrotter, nordlys og fygende iskrystaller i snedronningens kolde rige".

Lørdag d.10.juni 2017 modtog teatret **Reumert-prisen** for årets børne-/ungdomsforestilling.

Juryens motivation lød: "Her er spejlsplinter, en hule af pels og springende hjorte blandt birkestammer, ingen skuespillere. I Gerdas Rejse stoler Teater Refleksion på børnenes evne til selv at digte med i den digitalt designede scenografifortælling over Snedronningen."

Reumertprisen vækker glæde på det aarhusianske dukke- og animationsteater:

"Det er vores mest krævende produktion nogensinde, og det er rigtig mange mennesker, der har været involveret i tilblivelsen af installationen. Derfor er det dejligt, når vores arbejde bliver anerkendt," siger Bjarne Sandborg, teaterleder ved Teater Refleksion.

I november 2017 bliver hele teateret igen omdannet til en labyrintisk eventyrverden med snefnug og iskrystaller, hvor man fra 19.november til 17 december kan gå i Gerdas fodspor.

Nærmere oplysninger på www.refleksion.dk

Teatret Lampe med 'Den Grimme Ælling' i Den Brune Kødby

Bygningerne i Den Brune Kødby omkring Københavns tidligere kvægtorv nær Hovedbanegården rummer nu mange kulturtilbud for børn og unge såsom Billedskolen og Musikskolen. Bygningen ovenfor er hjemsted for *Teaterbutikken*, en 30årig teaterskole for børn og unge med status som fritidsklub.

I slutningen af juni var der gæstespil med en vidt berejst klassiker:

Teatret Lampes **Den Grimme Ælling**

Medvirkende: **Anne Nøjgård** og **Kirsten Nottelmann Rav**

Dukker og scenografi: **Marianne Jørgensen**

Instruktion: **Gitta Malling** Musik og dramaturgi: **Peter Jankovic**

I reden er der æg. Tre små og ét stort. Ud kommer først tre gule ællinger... og så en stor grå. Den kluntede og nysgerrige ælling møder verden, overvinder livets omskiftelser og bliver til sidst en flyvedygtig svane, foto Sven Erik Sokkelund

Jeg så forestillingen sammen med en flok forældre og glade børn. Den er morsom, smuk og stilfærdig med virkelig gode dukker af 'blød' og somme tider meget elastisk type. Den passede godt til åben dukkeføring og gav mange muligheder for visuelle overraskelser.

Teatret i det Blå Hus i Roskilde er ikke spor kommunalt, men som det vil være læsere af UNIMA-nyt bekendt forsøgte vi os sidste år med gæstespil udefra. I år er det kun blevet til en genoptagelse af

Hanne Krebs og Birte Zander's

Kavaleren 'P' og nattergalen i guldburet.

Nattergalen der spillede gratis for to

børnehaver og for en flok af venner og bekendte med børn.

Som det fremgår af billedet er der tale om bordteater med åben dukkeføring og levende musik.

Hanne Krebs (der er seminarieuddannet og bl.a. har medvirket ved oprettelsen af og ledet børnekulturcentret i Odense) har fremstillet de enkle og smukke dukker i 'kinesisk' stil og leverer prægnant og fantasifuld stemme til fortælleren. Birte Zander (der også er læreruddannet og musikunderviser) står for den levende musik på mange instrumenter som er en af forestillingens kvaliteter. Begge er gode til at synge og til at få børnene til at synge med. De er begge bosat i Roskilde.

Knud Brodersen

Marionet Teatret

i Kongens Have

Premiere på Teatrets sensommer forestilling:

Lydmåleren

som det ses var det i flot solskin.

I Frankrig for længe siden, nærmere bestemt fra 1866 til 1925, levede der en musiker som var forud for sin tid og som måske også var (eller blev) lidt mærkelig. Erik Satie var klassisk uddannet som pianist, men blev ikke af samtiden accepteret som musiker, så han kaldte sig 'Phonometrician': Lydmåler i protest.

Som 21årig skrev han sin mest berømte klaverkomposition '*Gymnopédies*' som siden er brugt i mange sammenhænge, og nok også her i Kongens Have, hvor man møder Satie hjemme hos sig selv og udenfor huset altid iført korrekt jakkesæt med bowlerhat.

Komponist: Satie & Pete Livingstone

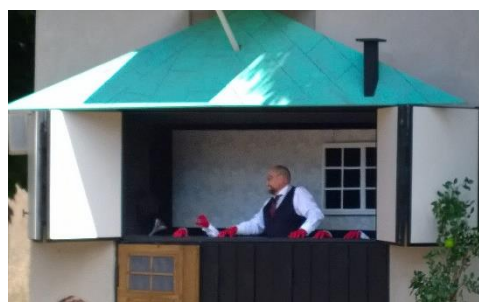
Manuskript & instruktion: Nina Kareis Livingstone

Simpel, effektiv scenografi og flade dukker: Julie Forchhammer

Spillere: Yulia Lystbech, Bo Carlson & Ole Håndsbæk Christensen

Varighed: 25 minutter
Publikum: fra 2 år & op
Musik, men ingen tale.

Efter at Satie har været på lydjagt ude blandt publikum går han gennem

indgangsdøren op på scenen hvor han bliver mødt af to par røde handsker der skiller ham af med bowlerhat og jaket,

serverer kaffe for ham og spiller sekshændig klaver sammen med ham.

Satie bliver inspireret, måler lyde med tommestok og komponerer så noderne og klaver flyver omkring ham. Sommerfugle. Pludselig er han ude i Paris' gader blandt hurtigt skiftende sætstykker. Han møder smukke damer eller rettere fragmenter af damer såsom ben i hele scenens højde og andre kropsdele. Han kan flyve –

Erik Satie er samtidig med Claude Debussy og Maurice Ravel, der ~1910 indførte ham i parisiske avantgarde: bl.a. Jean Cocteau, Diaghilev's Ballets Russes og Picasso. Sammen skabte de Balletten 'Parade' med musik af Satie.

Satie fik kontakt med Dadaisterne og senere Surrealisterne, så hvad er mere naturligt end at bruge hans person og musik i en børneteaterforestilling hvor der sker fantastisk ja surrealistiske ting.

Og det har Pete og Nina Livingstone gjort på charmerende måde i deres sommerforestilling på Marionnet Teatrets lille scene.

I en urtepotte anbragt på jorden til højre for scenen gror der et pæretræ, som Satie er henne og se til hver gang han kommer ud af sin gadedør. Flyvende grønne pærer ses mens han spiller.

Til sidst er pærerne modne, han plukker en og spiser den.

I 1903 arbejdede Satie på en komposition for to pianister: Han kaldte den '*Trois morceaux en forme de poire*', altså '*Tre stykker i pæreform*'. Måske en ironisk kommentar til folk der kaldte hans musik 'formløs'. Meget af den er sammenfattede og gennearbejdede dele af hans tidligere kompositioner. 'Pærerne' udkom i 1911 og blev meget populære, så meget at Satie efterhånden blev træt af at spille dem. Men her kommer de altså flyvende igen, og Satie konstaterer med tilfredshed at pærerne på træet er modne.

En af dem materialiserer sig som en pige i grøn pæreformet kjole som kravler ud gennem sceneåbningen. Satie griber hende og bærer hende ud.

Og så kommer alle involveret i forestillingen ud foran. Det er jo premiere! Hver får en mini-solsikke og bukker mens publikum klapper.

Lydmåleren kan ses frem til den 20. august 2017

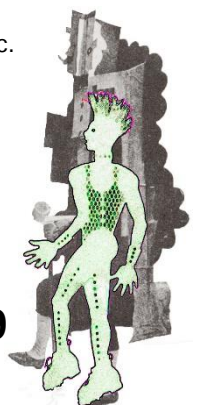

Erik Satie musik '*Trois morceaux. .*' etc. kan findes på YouTube - Også genopsætning af *Parade*

Stykket er et godt eksempel på at biografiske skildringer af historiske personer og deres samtid og kulturen bag dem kan være udmærket stof for børne- og dukketeater. Det er bare at lade sig inspirere. At det så her drejer sig om en musiker er naturligvis et plus.

Knud Brodersen

Nummermanden på baggrund af Picasso dansedukke fra 'Parade' **19**

Dukker i pædagogik og terapi

Anmeldelse:

”Fortælleværksted, kreativt sprogarbejde med børn”

skrevet af Lene Brok og Jane Hyldgaard.

Udgivet på Akademisk Forlag juni 2017.

“Man skal ikke skræmme børn, så de bliver bange, men ligesom voksne har også børn brug for at blive rystet af kunst”, skrev Astrid Lindgren i 1959. Fortællingen om den onde stedmor i folkeeventyrene, giver os mulighed for at bearbejde vores ambivalente følelser. Den ubevidste identifikation med eventyrets temaer, spejler børnenes udfordringer og følelser.

Lene Brok, der har en baggrund som cand. psyk, historiefortæller og fortællekonsulent har sammen med pædagog, dukkespiller og dukkemager Jane Hyldgaard udgivet bogen “Fortælleværksted, kreativt sprogarbejde med børn”. Bogen tager sit afsæt i Fortælleværkstedet, der er en kreativ metode, som de sammen har udviklet med henblik på at inspirere og styrke sprogarbejdet i dagtilbud og indskolinger.

I bogen skitseres et værkstedsforløb, som begynder med eventyret. Eventyret åbner for dialog, fordybelse, genfortælling, dramatisering og leder til dukkeværkstedet, hvor hvert barn laver deres egen fortælledukke.

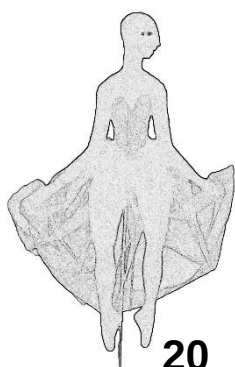
Bogen er både teoretisk og praktisk funderet. Igennem tolv kapitler får læseren inspiration til at lave deres eget Fortælleværksted samtidig med, at arbejdet understøttes af tekster om børns udviklingsforløb. Til alle kapitlerne er der billeder fra arbejdet med dukkerne. Billederne taler deres eget sprog. Børnene er dybt inde i eventyrland!

I forordet står der, at bogen henvender sig til pædagoger, der ønsker inspiration til sprogarbejde med børn i alderen 4-7 år. Bogen kan med fordel bruges af alle, der har lyst til at arbejde med og få mere viden om processer med børn, dukker og fortælling.

På fortaelleværkstedet.dk kan I se film, der viser de forskellige processer i fremstillingen af en dukke. I kan også finde skabeloner, til jeres egne dukker.

Med de bedste hilsner

Mette E. Jensen

Teknikaliteter

Hun og han

De to skyggefigurer, der fungerer som nummerdame og nummermand i denne udgave af UNIMA-nyt, er (lige som troldene i det foregående nummer) lavet i slutningen af 90'erne som en øvelse i forbindelse med Teatret i det Blå Hus' produktion af Platon forestillingen 'Hulen'.

Begge figurer er flade med hoveder, arme og ben lavet af pap i et eller flere lag, i overkroppene suppleret med et gennemsigtigt lag mønstret stof mellem to lag klar plast indfattet i ståltråd.

Figureerne er stangdukker bygget som sprællemænd så arme og ben kan bevæges nedefra ved træk i tråde ført ned langs den bærende stang.

Hun, ballerinaen med tylskørt, er set forfra dog med hovedet i profil.

Han, en punker med hanekam, tunge sko og stramme sorte bukser med messing nitter (huller) langs sømmene, er vredet som en figur på en græsk vase i geometrisk stil: Hoved i profil, overkrop og arme set forfra, mens benene igen er i profil.

Figureerne har været vist i det Blå Hus for besøgende i forbindelse med byfesten 'Roskildenatten'. Der er aldrig blevet lavet en forestilling specifikt til dem, men naturligvis repræsenterer de et tidløst motiv: Den unge oprører der finder sin prinsesse. Det kunne for eksempel være historien om Klodshans.

Vi brugte en kraftig, næsten punktførmig lyskilde til at vise figurerne skygger på en løsthængende skærm af almindeligt hvidt lagenlærred. Afstanden til lærredet bestemmer figurerne størrelse.

Et tilsvarende system er anvendt ved fotografering af skyggerne brugt som nummerfigurer her i bladet. Skyggerne er jo i princippet sorte og området udenom hvidt, men en tur gennem photoshop har forbedret kontrasten og eventuelt tilføje farver eller andre effekter,

Knud Brodersen

Omkring bestyrelsen

Formandens årsberetning for UNIMA Danmark 16/2017 (og for 2001 til 17)

- **Den samlede årsberetning for 16/2017 består af formandens årsberetning, rådsmedlemmernes årsberetning samt årsberetning fra diverse udvalg**
- **Ifølge vedtægter skal dagsordenen til generalforsamlingen og årsberetningen, regnskab og budget sendes til medlemmerne senest 14 dage før generalforsamlingen**

Der står intet i vedtægterne om at formandskandidaten og bestyrelseskandidater skal være til stede på generalforsamlingen for at blive valgt.

Jeg plejer indledningsvis også at fortælle, at der ikke kan brevstemmes, og dermed opfordre medlemmerne til at deltage aktivt i Generalforsamlingen og dette gør jeg også i år, så for sidste gang opfordre jeg som formand jer til at komme til Roskilde og deltag i generalforsamlingen 2017.

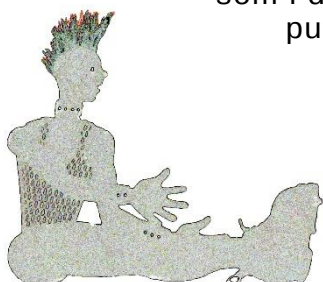
Generalforsamlingen i år 2017 foregår fredag den 11. august kl. 20:00 i "Teatret i det Blå Hus", Bredgade 9, Roskilde.

Knud Brodersen er vores vært, og jeg er som formand ansvarlig for selve generalforsamlingen.

Og sådan kunne jeg fortsætte, som jeg har gjort i de sidste 16 år. Men jeg har i år valgt at skrive denne rapport på en anden måde. Det skyldes at jeg standser som formand, og at jeg derfor har tænkt på at det kunne være en god idé at viske tavlen ren, så at den næste formand ikke har en formandsrapport, der skal se ud på en bestemt måde, men et blankt stykke papir han kan skrive på hvad han vil. Og så kan det sagtens være tilfældet at han under alle omstændigheder ville gøre det, og fred være med det, hvis den bliver godkendt på generalforsamlingen, og det gør den så nok.

Dengang jeg blev formand i 2001 så verden meget anderledes ud end den gør i dag. Vi var i en overgangs IT periode, hvor nettet slet ikke havde den betydning det har i dag. Det betød, at meget af bestyrelsens arbejde bestod i at samle informationer, sortere dem efter vigtighed og dato og videre formidle de informationer vi mente var relevante i en anstændig hastighed til medlemmerne. Dette var et stort arbejde, og krævede også en rimelig hæderlighed fra bestyrelsesmedlemmernes side. Formidlingen af bl.a. informationerne forgik så for det meste gennem bladet.

Og bladet blev som de fleste husker sendt ud med post. Men det skulle sættes op lige som i dag, dog blev der klippet og klistret, så fotokopieres, hæftes sammen, puttes i kuverter, der skulle skaffes korrekte adresselabels, så skulle vi frankere o sende. Et arbejde der sagtens kunne tage fra masteren var modtaget op til 2 hele arbejdsdage på et teaterkontor for 2 mennesker.

Men tiderne forandrede sig, nettet kom langsomt men sikkert op og stå, og informationerne begyndte langsomt at flyde ud fra dem, der begyndte at sende til dem, der kunne modtage. Og dette medførte også at arbejdet i bestyrelsen ændrede sig. Vigtigheden af de enkelte medlemmers informationsindsamling aftog i stigende hastighed, men ikke nødvendigvis i sammenhæng med enkelte bestyrelsesmedlemmers forståelse heraf. Dette medførte også, at bladet skulle beskrive andre ting end før, hvad der igen krævede et stort arbejde for den der havde ansvaret for bladet.

På samme tidspunkt i overgangsfasen fik vi så også nye vedtægter, og hvis man nærlæser dem, kan det tænkes, at det måske var på tide, at foretage en redigering af dem. De er skrevet ud fra hvad der var vigtigt dengang, men måske osv.....

Og formandsrapporten stammer i sin grundlæggende opbygning, fra en tid hvor der skulle være styr på alle typer af aktiviteter, der fandt sted i ind- og udland i UNIMA sammenhæng.

Og Gud nåde og trøste en formand, der ikke levede op til det og fik det hele med.

Men i dag kan vi alle få alle de oplysninger vi ønsker, og teatre og festivaler, uddannelsesinstitutioner og kursusudbydere sender med glæde mails til hvem som helst. Så hvorfor skal det nødvendigvis nævnes i en formandsrapport. Og de informationer som vores forening udbyder, de kan også ses af alle interesserede. Men man kan selvfølgelig skrive om det der mangler og bør gøres, og igen rose det der bliver gjort, men selv det foregår løbende i bladet.

Så overvejelser om hvorfor man er medlem i en forening som UNIMA er relevante. Jeg vil her bare nævne, at en sådan organisation, i sin struktur og opbygning burde være "legeplads" for alle de, der er interesserede i en eller anden form for brug af dukker teatralisk, terapeutisk, undervisningsmæssigt, historisk osv..

Endelig kan jeg sige, at jeg aldrig i min tid som formand har haft kort vej til møderne primært i København først fra Thy og nu fra Estland. Men arbejdet i bestyrelsen har for det meste været spændende og interessant arbejde og til tider hårdt.

Selve jobbet som formand har også bragt mig i kontakt med kolleger fra hele verden og været medvirkende til at kunne udbrede kendskabet til Danmark og Dansk dukketeater. Jeg har deltaget i kommissions arbejde, og deltaget i kongresser i festivaler i mange lande i en periode støttet af Kulturministeriet og i de sidste år med hjælp primært fra Instruktørforbundet. UNIMA Danmark har spædet lidt til, men regn ikke med den kilde som hovedsponsor. I overgange har det Nordiske samarbejde fyldt meget og været vigtigt, men lige i øjeblikket er det gået i stå på grund af vi ikke fik en fælles nordisk uddannelsesplatform op at stå og så nu den tilsyneladende manglende interesse i de 5 lande. Måske skulle man begynde at søge Kulturministeriet om støtte igen, når nu der er rorgængerskifte.

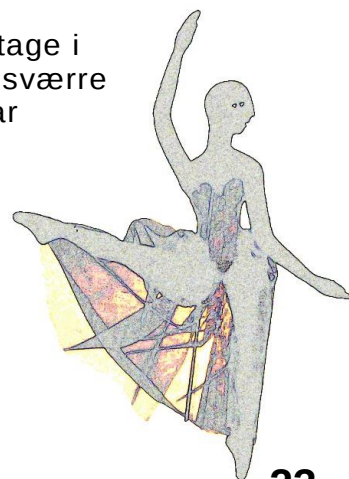
Så hvis man kan lide at rejse, skabe kontakter og sprede informationer og prøve at få forskellige tiltag op at stå, så er en formandspost, rådmandspost og bestyrelsespost rigtig vigtige platforme.

Jeg mener, at en formand bør ta rundt og se forestillinger og deltage i forskellige arrangementer og i det hele taget være aktiv, og det har desværre ikke været muligt for mig i de sidste 4 år. Det beklager jeg. Men jeg har haft stor fornøjelse af at være formand, og jeg fortsætter som rådsmedlem i nogle år endnu.

Med venlig hilsen fra formanden

Hans Hartvich-Madsen

Den 25. juli 2017

Årsrapporter fra Rådsmedlemmer

Der foreligger ingen separate årsrapporter fra de to danske UNIMA-rådsmedlemmer for perioden -16/2017. Der henvises til Hans Hartvich-Madsens rapport fra den seneste UNIMA kongres i Tolosa, Spanien, se UNIMA-nyt fra august 2016.

Rapportering fra danske medlemmer af UNIMA projektgrupper og kommissioner.

Ulla Dengsø er mangeårig medlem af UNIMAS Festival Commission også i dennes nye udgave.

Hun meddeler:

Jeg vil meget gerne fortælle om vores arbejde i Unimas nye Festival Commission, men jeg kan først gøre det efter vores møde i Charleville Mezieres i september. Det er det første møde med Louise Lapointe (Ca) som formand. Hun har valgt og sammensat det nye festival udvalg.

Om Festival of Wonder kan jeg oplyse at festivalen finder sted 9.-12. november. At programmet udkommer d. 15. august, og at billetsalget starter 4. september på bl.a. www.silkeborgbilletten.dk

Ulla Dengsø

Ida Tjalve er medlem af den Europæiske Kommission, der arbejder med mange projekter:

Helt konkret kan jeg berette, at jeg sammen med præsidenten for UNIMA's europæiske kommission, Helena Nilsson, har arbejdet på at skabe FEP-workshops. Bag denne forkortelse gemmer sig navnet 'Focus on European Puppetry'. Idéen er at arrangere workshops i forbindelse med festivaler, hvor europæiske mestre fra dukketeateret, figurteatret eller objektteatret lærer fra sig i masterclasses.

UNIMA's europæiske kommission deltager også ved Charleville-Mézières for at synliggøre sit arbejde.

Ida Tjalve

Mette E Jensen er korresponderende medlem af UNIMAs EDC Commission (Puppetry in Education & Therapy) og viderebringer følgende:

En af kommissionens målsætninger er at samle viden om mennesker, der arbejder med dukken som pædagogisk og terapeutisk redskab. For at gøre dette arbejde overskueligt har kommissionsmedlem Åsa Wiklund udformet et spørgeskema, som ligger på nettet. Hvis du arbejder indenfor feltet, opfordrer kommissionen dig til at udfylde formularen på: <https://goo.gl/forms/W52INfSxLrYqQRS52>.

"Are you interested in sharing your work on puppets in educational or therapeutic settings internationally? Contribute filling in this form, it takes about 5 minutes. Please write your information in English, Spanish or French. If you manage more than one of these 3 languages, please help us with translations and fill in them all. The Education, Development, Therapy Commission of UNIMA International is gathering information about professionals who work in the area of educational and therapeutic puppetry area. You can be a practitioner, a clinician or a researcher. Information from the form will later be published on our website making it possible for others to contact you or vice versa.

www.unima.org/en/commissions/education-development-and-therapy

Mette E Jensen

Årsregnskab for UNIMA Danmark -16/2017

Sune har meddelt at årsregnskabet er sendt til revisoren og at det sammen med udkast til budget for det kommende år vil foreligge på generalforsamlingen.

Arbejdsprogrammet for UNIMA Danmark

har gennem nogle år været stort set uændret.

Martin har lovet at komme med et oplæg til generalforsamlingens diskussion af eventuelle ønskelige eller nødvendige ændringer.

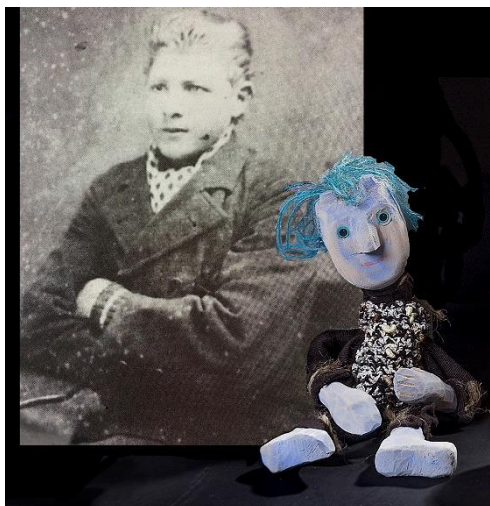
Årsrapporter fra Arbejdsgrupper

Kommunikation udadtil og med medlemmerne samt kurser

Facebook og Google Groups fungerer. Hjemmesiden trænger fortsat til ny layout. Sidste års i forbindelse med generalforsamlingen holdt Sif Hymøller kursus om *'Dukken som pædagogisk værktøj'* og i fortsættelse af forårets kurser har Steen Haakon Hansen holdt et opfølgningsskursus i *'Improvisation med dukker'* (samarbejde med DATS).

Dukken som pædagogisk redskab

Mette E. Jensen bidrager med følgende praktiske eksempel fra sin egen virksomhed

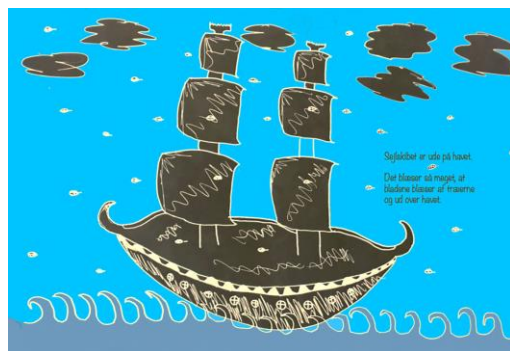
Trolden og Jens Kusk

Børnefamiliernes fortællinger.

Tænk, at man kan fortælle en historie så enkelt, sagde en ældre dame og kiggede ned på en stol hvor der lå små både af papir og en blå trold med strittende hår. De sidste 20 minutter havde hun sammen med børn og andre voksne rejst på verdenshavene med den blå trold og den eventyrglade dreng Jens Kusk.

Jens Kusk blev født i 1836 i Vester Assels på Mors. Mens han sejlede som sømand skrev han bogen "Praktisk Sømandskab".

Bogen er stadig aktuell. Den danner basis for nutidens viden om gamle sejskibe.

Billede fra heftet "Nye fortællinger fra Mors"

Historien om Jens Kusk fortalte jeg i et forsamlingshus, der lå få kilometer fra det sted hvor han blev født.

Gennem den blå trold fik jeg lokalhistorien til at leve. Det var næsten som Jens var med ombord.

Efter dukketeaterfortællingen digtede og tegnede børn og voksne. Børnefamiliernes fortællinger indgik i et større projekt, hvor mange familier var med. I marts 2017 samlede jeg alt materialet og udgav det i heftet "Nye fortællinger fra Mors - fortalt af børn og deres forældre".

Projektet viste mig, at dukken kan bruges til at skabe interesse for vores egne historier, samtidig med, at den også er forudsætningen for de kreative processer barn og voksen imellem.

I øjeblikke har jeg to tilbud til førskoleområdet hvor dukken kvalificerer rummet. Udfordringen er, at gøre det nærværende og levende, så formidlingen er interessant for alle.

Mette Elimar Jensen

Om UNIMA-nyt og UNIMA-centret (Et resume af året der gik)

I perioden sept. 2016 til august 2017 udkom følgende 4 UNIMA-nyt numre:

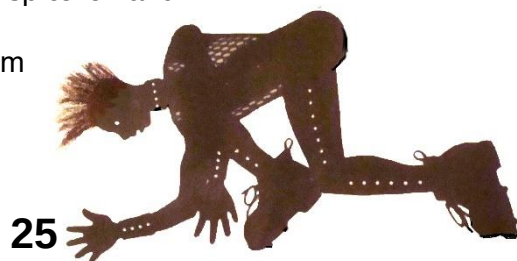
September 2016: 18 sider med referat af Generalforsamlingen d. 2. sept. 2016. Hertil revideret og godkendt arbejdsprogram for UNIMA Danmark -16/2017, samt revideret og godkendt regnskab og balance for foreningen ultimo juni 2016 og et skønnet budget for indeværende år.

Tak til Sif Jessen Hymøller for den følgende dags workshop: *'Dukken som pædagogisk værktøj'*.

Rikke og jeg havde d. 27. august overrakt UNIMA-prisen 2017 (en sprællemænd af træ) til 'Det Lille Teater' i forbindelse med teatrets 50 års jubilæum.

Rikke fortæller om et musikalsk 'Bluegrassdukketeater' og Mette om at blive medlem af UNIMA's EDT Commission.

Jeg omtaler et gæstespil på Zebu af spanske El Patio Teatro og deres keramikdukker.

December 2016: 32 sider.

Mona Damkjær giver en personlig beretning om dukkeliv med Sønderjysk Figurteater i grænselandet, og jeg har interviewet dukkemager Poul Arne Kring hjemme i hans kælderværksted. Julenummeret bringer en cayennepeberet nissehilsen til alle UNIMA-nyt læserne. Og mere jul: Riddersalen spiller 'De underjordiske' for 22. gang.

På Krudttønden var Astrid Kjær med i '*Den du fodrer*' om onde ulve vi alle mere eller mindre bevidst går og 'fodre på'. Men så var det jo heldigvis også jubilæumstid: 50 år både på Marionetteatret i Kongens Have og i Det Lille Teater. De fejrede det bl.a. med stor plakatudstilling i indgangshallen på Københavns Rådhus. Der er også lidt om EPT (blad for Europæisk Papirteater) og om en dukkefestival i Göteborg og om UNIMA Sverige.

Som det er blevet tradition bringer december nummeret en liste over UNIMA Danmarks medlemmer. Hertil noget om UNIMA-Danmarks relationer til DATS og til RDFC og Teatret i det Blå Hus i Roskilde. Omtale af Steen Haakon Hansen tre improvisationskurser (med dukker) i det Blå Hus for UNIMA og DATS medlemmer.

Maj 2017: 30 sider.

I Spanien har bølgerne gået højt efter at to unge dukkespillere var blevet arresteret under karnevalet i Madrid i april 2016 og anklaget for opfordring til terror. De havde opført en satirisk handskedukkeforestilling i traditionen fra Lorca. Deres dukker og teater blev konfiskeret, hvad der gennem hele året førte til støttedemonstrationer i Spanien. De to dukkespillere blev hurtigt sluppet fri, men det tog lang tid før de fik deres teater og dukker tilbage. Kolleger annoncerede at de ville arrangere en international streaming af en genopførelse af forestillingen. Mange byer i Spanien og 19 lande sluttede op om aktionen. I Danmark stod Roskilde for det praktiske. I mellemtiden var sagen frafaldet og dukkerne frigivet, så de to unge spillere kunne selv fremføre deres stykke.

UNIMA Danmark havde annonceret sin tilstedeværelse på Teatercentrums *Aprilfestival* for dansk børne- og ungdomsteater, der i år fandt sted i Sønderjylland, nærmere bestemt Sønderborg og omegn. Vi var naturligvis primært interesseret i hvad der manifesterede sig på 'markedet' hvad angår dukke- og figurteater, men også i at stimulere interessen for foreningen UNIMA. Om det sidste lykkedes er uvist. I løbet af ugen var der programsat 175 forestillinger hvoraf vi fire fra bestyrelsen overværede mindst 21 fordelt på forskellige aldersgrupper. Henvend to 2/3 af dem brugte dukker, som oftest af relativt simpel konstruktion og med åben dukkeføring.

Traditionelt tjekkisk og slovakisk dukketeater er blevet optaget på UNESCOs liste over *immateriel kulturarv*. Omtale af nogle internationale tidsskrifter der er tilgået UNIMA centret. Det har været '*World puppetry day*' med tilhørende officielle statements. Og så var der en invitation til at besøge Eugenio og Nestor i Barcelona (man må sikkert også gerne se inden for når de ikke har kurser). Endelig er der et bestyrelsesreferat og noget om DATS og UNIMA Danmark.

Juli 2017: 28 sider (herværende nummer):

Oplæg til generalforsamlingen m.m. Se indholdsfortegnelsen.

På generalforsamlingen i 2013 påtog jeg mig redaktionen af UNIMA-nyt, og siden har jeg produceret 16 numre af UNIMA-nyt inklusive herværende nummer indeholdende oplæg til generalforsamlingen 2017. Det er sket, håber jeg, til de fleste medlemmers tilfredshed.

Det har været interessant, lærerigt og udfordrende. Hvis forsamlingen ønsker det, skal jeg gerne stå for endnu nogle få numre, men det er på tide at UNIMA-Danmark ser sig om efter en ny redaktør (eller redaktion) og i den forbindelse overvejer hvad ambitionsniveauet og indholdet i bladet skal være.

En mere aktiv medvirken fra medlemmerne er fortsat ønskelig.

Det Blå Hus i Roskilde lægger også rum og arbejdskraft til det danske UNIMA center. Det er hermed UNIMA Danmarks officielle adresse.

Det Blå Hus har desuden givet plads til møder og kurser.

Om det fortsat er hensigtsmæssigt bør overvejes.

UNIMA

UNION INTERNATIONALE

de la

MARIONNETTE

grundlagt 1929, medlem af UNESCO

UNIMA Danmark

c/o Knud Brodersen
(Teatret i det Blå Hus)
Bredgade 9
4000 Roskilde

www.unima.dk

UNIMA Danmarks bestyrelse:

Formand og UNIMA rådsmedlem:

Hans Hartvich-Madsen

hans@unima.dk

Næstformand og UNIMA rådsmedlem:

Martin Kragballe Appelquist Rasmussen

martin@unima.dk

Kasserer og Web-master:

Sune Aske Jørgensen

saj@unima.dk

Mette E. Jensen

mette@unima.dk

Rikke Ellegård Hansen

rikke@unima.dk

UNIMA center og redaktør af Unima-nyt:

Knud Brodersen

knud@unima.dk

Bliv medlem af UNIMA-Danmark

Du bliver medlem af UNIMA Danmark ved at kontakte os på ovenstående adresse eller via hjemmesiden.

Medlemsskab gælder januar til december. Indmeldelse efter 1.okt. dækker hele næste år.

Kontingent:

500 kr for teatre/grupper/institutioner
300 kr for enkelt medlemskab
100 kr for studerende og pensionister

Næste **UNIMA-nyt**

forventes udsendt
medio August 2017

Deadline
for indsendelse af materiale
1. august 2017

Artikler, kommentarer, billeder
meddelelser m.m.

sendes til

knud@unima.dk